

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. LIX. S. Augustinus in Africa depopulatione spiritualia damna magis
quàm temporalia expendit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

clesias, non esse rumpenda. Quis enim credat Dominum velle, vt necessario ministerio, sine quo viuere nequeunt, deserantur greges, quos suo sanguine comparauit?

CAPVT LIX.

S. Augustinus in Africa depopulatione spiritualia damna magis quam temporalia expendit.

HANC ferocissimam hostium grassatio- Possi. c. 28.
Vitæ.
nem altius ceteris hominibus expen-
dēti, & in his animarum præcipuè pericula
vel mortes præuidenti, solito ampliùs fue-
runt lacrymæ eius panes die ac nocte, &
dolor hic nimis eius animi medullis infi-
xus, velut tinea sanctum virum exedebat;
amarissimamque præ reliquo vitæ tempo-
re senectutem eius efficiebat. Videbat enim
ciuitates excidio perditas, ruriq̃ue habitan- Miserrima
Ecclesia
Africana
facies.
tes alios crudeliter extinctos, alios profligatos,
Ecclesias Sacerdotibus destitutas, virginesq̃;
sacras miserabiliter quaquauer-
sum dispersas. Et in his alios defecisse tor-
mentis, alios gladio transuerberatos esse,
alios in captiuitate detineri; non paucos
etiam perditâ tum animi tum corporis in-
tegritate, fœdum in modum hostibus de-
seruire. Cernebat etiam Hymnos & lau-
des diuinas in Ecclesiis haud ampliùs fre-
quen-

quentari, templa Deo Diuisq; sacra quamplurimis in locis igne conflagrasse, sed & sollemnia quæ Deo sunt debita suis in locis defecisse, Sacrificia & Sacramenta vel non quæri, vel quærenti qui impertiat, haud facile inueniri. Ad hæc in montes, siluas, cauernas petrarum, & speluncas confugientes, alios fuisse expugnatos, alios necessario comæatu fuisse destitutos, vt fame contabescerent; ipsosq; Ecclesiarum Præpositos, & Clericos, qui fortè Dei beneficio vel in eos non incurrerant, vel incurrentes euaserant, rebus omnibus exspoliatos mendicare, nec eis ab omnibus ad omnia quibus fulciendi essent, subueniri posse. Hæc aliaque id genus mala animum eius graui mœrore conficiebant, nec aliud fere quid ageret occurrebat, quàm tremenda Dei iudicia expendere & approbare, dicendo:

Psal. 118. Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.

*Summus
D. Augu-
stini dolor.*

Supra modum autem malè eum habebat, quòd postquam ibi quadraginta circiter annis sanctum Dei verbum prædicasset, & hæreses iam quasi funditus extirpasset, iis iterùm illa regio subiicienda foret. Quamobrem laboriosissimum erat ei viuere, desideranti posse dissolui, & esse cum Christo, ne hanc Catholicæ Religionis exterminationem videre cogèretur. Inter hæc
animo

animo forti & heroico subditos consolabatur, & hoc dictum ingeminabat cuiuspiam viri sapientis, Non esse rem magnam si caderent petrae & ligna, & homines moriantur, modò in Dei timore & gratiae statu persistentes, patienter hæc accepta diuinitus flagella tolerarent.

CAPVT LX.

D. Augustinus obsidionis tempore, frequens populum adhortatur.

Hoc fine per hosce furores Vandalicos coram Hipponensi populo conciones habuit frequentes, quibus eum ad priorum scelerum detestationem, pietatem ac tolerantiam in finem usque seruandam, est alacriter cohortatus. Erant illæ quidem perbreues, sed dolore & lacrymis plenæ: quarum vnâ velut cygneâ voce, pulcrè diuersam hominum bonorum & malorum in aduersitate sortem duobus vasis comparat, quorum vnum continet putredinem, alterum aromata pretiosa; id si vento agitetur, foetorem intolerabilem, hoc verò odorem suauissimum reddet: *Ita simul boni & mali indiscretè quidem turbati, sed alto Dei iudicio sunt separati: qui enim boni, dum aliqua tribulatio supervenerit velut vasa sancta, gratias agunt Deo, qui eos castigare*

*Pulcerri-
ma diuersa
hominum
in aduersi-
tate sortis
cōparatio.*

*Serm. III.
De Temp.*